

PASQUA: OUS, MONES I CARMELLES

Pasqua és una festa de mones i caramelles. les mones abans eren fetes d'ous: tots els que hom guardava durant la Quaresma, aquest dia es feien servir per a ornamentar una coca a pastís rodó. Més endavant, la mona va anar evolucionant i s'hi posaren ous de xocolata, tot i que en alguns indrets de la ruralia encara es fa la mona d'ous de debò.

Sembla ser que la paraula «mona» ve de l'àrab «muna» i significa «present de Pasqua», tot i que això dels orígens dels mots sempre és quelcom màgic. El que sí que és cert, però, és que encara continua vigent el costum que els padrins regalin la mona als seus fillols.

El dia de Pasqua tothom menjava ous a desdir. A més dels ous durs de la mona, hom esmorzava amb truita. Ja des dels primers temps del cristianisme havien estat prohibits els ous perquè es consideraven carn. Per tal que no es fessin malbé, els coïen o recobrien la closca amb gruix. Per Pasqua, hom els decorava i els pintava per ennoblir-los.

! les caramelles? Són grups corals tradicionals que encara perduren en algunes poblacions i que, amb vestits típics, recorren carrers i places cantant cançons tradicionals. ¡En alguns pobles les caramelles són formades ara per nens i nenes.

Mossèn Jacint Verdaguer creia que les caramelles havien nascut al segle XVI a la Garrotxa, concretament a l'ermita de la Mare de Déu del Mont. Però no hi ha documents escrits que ho testifiquin. L'origen de la paraula és confús. Tan aviat es troba escrit «caramelles» com «camalieres» o «camilleres», i per això alguns creuen que el mot pot referir-se a les llargues caminades que han de fer els qui canten.

Actualment les Caramelles han caigut una mica en desús, però sempre havien estat molt importants, sobre tot a partir de la tasca de Josep-Anselm Clavé, fundador dels Cors de Clavé al segle XIX. Aquests cors, arribat el dissabte de Glòria, feien caramelles amb el seu ample i bon repertori de cançons. A Barcelona, les principals agrupacions corals es trobaven a la plaga de Sant Jaume. Per torn rigorós anaven cantant dues obres, una de les quals obligada i l'altra lliure.

I el diumenge de la segona Pasqua, normalment celebraven la seva festa anyal fent excursions arreu de Catalunya. Josep-Anselm Clavé, volent treure els obrers de les tavernes a través de la música i el cant, va aconseguir d'augmentar-ne la cultura popular i la consciència reivindicativa, ja que sobretot oferia ocasions de contacte, de diàleg i d'organització.

DIJOURS GRAS

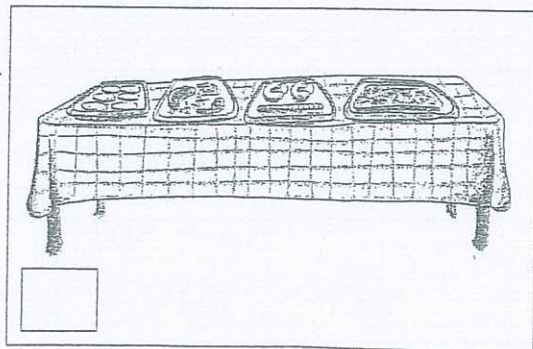
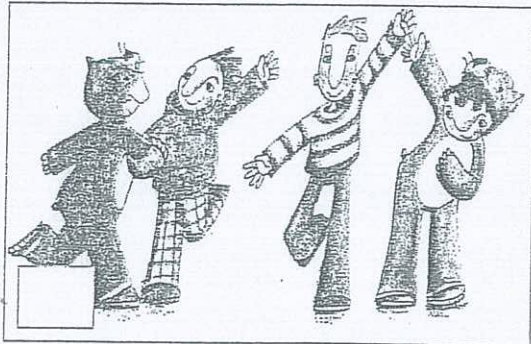
<https://www.youtube.com/watch?v=WzVv7nQXk-Y>

https://www.youtube.com/watch?v=kK9Tj_2Rf7M

www.barcelonaesmoltmes.cat/web/agenda/-/dijous-llarder

FESTES DEL MES DE FEBRER

→ Començarem descobrint unes tradicions pròpies d'aquest temps per descobrir el sentit de les festes. Llegeix els textos i relaciona'ls amb els dibuixos:

A És l'inici de les festes del Carnaval. S'anomena Dijous Llarder, que ve de la paraula "llard" (que és el greix del porc). És un dia enquè es mengen aliments greixosos per acumular reserves per les setmanes properes que seran de dejuni.

B La Quaresma és el temps de recolliment abans de la Pasqua. Comença el Dimecres de Cendra i dura quaranta dies, durant els quals l'església recomana dejunis i abstinències. És un temps on es menja bacallà i peix.

C Nom popular de la festa cristiana que recorda la presentació de Jesús al Temple de Jerusalem. A les esglésies hi ha el costum tradicional de beneir les candeles. També és tradició desfer el pessebre. Es dona per tancat el temps de Nadal.